

Què has de saber sobre l'especialitat de **CIRURGIA PEDIÀTRICA**?

Parlem amb *Montse Aguilera*,

resident de 4rt any a l'Hospital Vall d'Hebron de Barcelona.

Quins serien, per tu, els 3 punts més forts de l'especialitat?

- Multisistèmica. La cirurgia pediàtrica inclou una gran quantitat de patologies i sistemes. En general, el cirurgià pediàtric és l'encarregat de la urologia, la cirurgia general i digestiva, la cirurgia toràctica, la cirurgia ginecològica i la cirurgia oncològica. Tant en el camp de la pediatria com de la neonatologia.
- El tipus de cirurgies que s'operen, a part de ser molt variades i diferents entre sí, conté una gran quantitat de cirurgia plàstica i reconstructiva degut a la gran quantitat de patologia malformativa.
- Treballar amb nens és agraït. Són alegres, forts, lluitadors i tenen unes capacitats de superació i recuperació impressionants.

I quins els més febles?

- Pocs pacients. Per sort per als nens, la majoria de patologies complexes (atrèsies intestinals, esofàgiques, malformacions anorrectals, deformitats toràctiques, lesions pulmonars congènites...) no són excessivament freqüents. No se n'operen deu a la setmana. Gran part de la patologia a tractar en el dia a dia és menys complexa i més repetitiva (apendicitis, hèrnies, fimosis...).
- Patologia minoritària. Això implica moltes vegades que el tractament no és el millor.
- De vegades es fa difícil treballar amb nens o neonats. La comunicació pot ser complicada i tot un repte per a nosaltres (tot i que aquest punt no és del tot negatiu). Moltes vegades també es fa dur veure els nens passar per certes situacions.

Quines 3 qualitats consideres que hauria de tenir un resident de la teva especialitat?

- Empàtic i amb habilitats comunicatives. Ja no només tal com entenem l'empatia entre els adults, sinó amb un nen, el qual moltes vegades no entendrà la situació en què es troba. Cal ser capaç de comunicar-se correctament amb els nens, de guanyar-se la seva confiança per tal de poder-los ajudar. I no sempre és fàcil.
- Aplicat i motivat. Degut a la gran quantitat de patologies i sistemes que tractem, hem de seguir estudiant i formant-nos diàriament.
- Creatiu. Tot i que sembli broma, considero que és una habilitat necessària. Moltes vegades degut a la patologia variada, a la manca de material adaptat a pediatria i neonatologia i al fet de treballar amb nens, hem de ser imaginatius i creatius i hem d'improvisar per tal d'adaptar-nos i aconseguir un tractament adequat.

Com és el dia a dia d'un resident de Cirurgia Pediàtrica?

Habitualment, comença com en la majoria de serveis i consisteix a passar visita als pacients ingressats, prendre decisions del seu maneig juntament amb els adjunts, fer cures, canviar tractaments... Després, pot variar entre consultes externes (habitualment separades segons la subespecialització), urgències (valorar dolors abdominals, traumatismes, tractar ferides...) i quiròfan (cirurgia general, cirurgia laparoscòpica...).

Com funcionen i quines són les rotacions que es fan durant la residència?

La residència són 5 anys i durant el primer any estem rotant amb adults, els 4 anys restants, les rotacions estan dividides segons la subespecialitat.

R1: Cirurgia general i digestiva d'adults. A vegades, depenent de l'hospital també es passa per cirurgia toràctica d'adults.

R2 /R3 / R4 / R5: Urologia Pediàtrica (1 any), Cirurgia General i Digestiva (6 mesos), Cirurgia Toràctica (6 mesos), Cirurgia Neonatal (6 mesos), Cirurgia Plàstica i Maxil·lofacial Pediàtrica (6 mesos), Cirurgia Oncològica (6 mesos). Les rotacions poden variar depenent de l'hospital. També es faciliten rotacions a l'estranger o a d'altres hospitals i es pot rotar per altres especialitats: cirurgia cardíaca pediàtrica, neurocirurgia pediàtrica...

Com són les guàrdies?

Varien molt en funció del dia. Si fem portes d'urgències veiem molts traumatismes i petites ferides i també es reben els pacients pediàtrics politraumàtics. És habitual que a les guàrdies hi hagi algun quiròfan: apendicitis aguda, drenatges toràcics, torsions testiculars, extracció de cossos estranys... La majoria de vegades també s'acaba atenent patologia neonatal (atrèsies intestinals, perforacions intestinals, atrèsies esofàgiques, estenosis hipertròfica de pílor...). Depenent de l'hospital, també es fan guàrdies de trasplantament hepàtic i renal.

Et pots subespecialitzar?

Per suposat. Sobretot en grans hospitals, habitualment es treballa de manera molt subespecialitzada.

Un cop acabada l'especialitat, és fàcil trobar feina?

Si tens facilitat per moure't, sí. És una especialitat d'hospital i habitual d'hospitals grans. L'opció de primària o d'hospital comarcal no existeix, però hi ha sempre ofertes, sobretot, si no tens problema per moure't. Cada any es formen uns 20 residents a tot Espanya i fins ara m'atreviria a dir que tots tenen feina en algun hospital amb contracte mensual i guàrdies. També hi ha activitat al sector privat.

Com és la relació metge-pacient? I amb els familiars?

La diferència amb d'altres especialitats quirúrgiques és que la majoria de vegades no pots informar els pacients sobre una cirurgia pel fet de ser nens i menors d'edat. Si el nen és gran el podràs informar, però no serà ell qui doni el permís. És a dir, amb qui has de treballar el dia a dia i, de vegades, lluitar és amb els pares o tutors legals. I ajuntar dos temes com fills i cirurgia sovint no és fàcil. La part bona és que la majoria de vegades, a diferència d'altres especialitats, els familiars, al ser els pares, estant implicats al cent per cent en les cures, vigilància, medicació...

Tornaries a triar aquesta especialitat?

Sí al 100%. A vegades és difícil treballar amb nens, i sovint passes per moments durs, però és impressionant la capacitat que tenen de recuperar-se i l'alegria que et donen en el dia a dia. A més, les patologies i les cirurgies que s'arriben a fer són una passada!

Algun consell respecte la tria d'especialitat?

Una de les coses més importants és: t'agrada el quiròfan? Això ja delimita bastant les opcions a triar. Si no t'agrada el quiròfan, potser no sóc la persona més adequada per aconsellar. Si t'agrada, pensa en la patologia a tractar, tant a nivell de tècnica quirúrgica com de seguiment posterior. La cirurgia no és només el quiròfan, també t'ha d'agradar el seguiment a la planta d'hospitalització i a consultes. Per últim, si hi ha alguna especialitat que t'agrada molt, però dubtes, simplement, per les sortides que tindrà després, ni ho pensis. Si t'agrada, no et preocupis, treballaràs, et formaràs amb motivació i ganes i això és el més important per trobar feina el dia de demà.